

Oponentský posudek bakalářské práce

## **Role Juana Carlose Bourbonského během španělského přechodu k demokracii**

Od Terezy Svobodové

SJEMO

2012

Autorka si zvolené téma rozvrhla do vyvážené a odpovídající struktury a ve své analýze se soustřeďuje především na klíčové okamžiky španělského přechodu k demokracii po smrti Francisca Franca. Pro své pojednání využívá především autoritativních prací historiků a dalších specialistů na dané období, pomocí nichž ve svém textu konstruuje obraz studované epochy.

Svůj rozbor podává v obdivuhodné šíři a v průběhu celého textu zachovává argumentační konzistenci a návaznost jednotlivých kapitol. Se zmiňovanými prameny pracuje kriticky, komparativně a na některých místech ji lze vytknout snad jen jistou nepřesnost či rozmlženost formulace, která poškozují faktografickou hodnotu práce (např. na s. 28: „Antonio Tejero (...) toho dne vstoupil do Kortesů se zbraní v ruce a všechny členy španělské sněmovny na několik hodin uvěznil.“ – Tejero poslance v parlamentu držel sám?; či na s. 31 autorka uvádí: „členy *spolku* Junta de Jefes de Estado Mayor“ – v poznámce autorka termín vysvětluje jako „Vrchní velení ozbrojených sil Španělska“, ačkoli bychom mohli jako ekvivalent zvolit spíše termín např. hlavní generální štáb a rozhodně bychom jej neměli nazývat „spolkem“). A patří sem i pro studentku částečně jazykového oboru málo přípustný zmatek v titulatuře vojenských velitelů, které autorka téměř všechny prohlašuje za „armádní generály“, ačkoli např. Antonio Tejero měl v roce 1981 (srov. s. 28), nemýlím-li se, hodnost „podplukovníka četnictva, tj. Guardia civil“. Právě takových lapsů by se studentka aplikovaného jazyka v aplikaci svých jazykových znalostí neměla dopouštět.

Nicméně, jak jsem už částečně zmínil, celkové vyznění a argumentační celistvost práce z výše zmíněných omylů činí jen okrajové jevy. Proto s určitou shovívavostí hodnotím práci známkou výborně a doporučuji ji k obhajobě.

V Českých Budějovicích dne 7. 6. 2012

PhDr. Josef Prokop, Ph.D.

